

Слава храма Св. Прокопија на Лепенцу: Мјера наше љубави према Богу је наш међусобни однос и љубав према ближњем

Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије служио је са свештенством, на празник Светог великомученика Прокопија, у четвртак 21. јула 2'22. године, Свету архијерејску литургију у храму посвећеном овом светитељу, у Лепенцу код Мојковца.

У архипастирском слову, којим се обратио сабраном вјерном народу,

Преосвећени Епископ Методије је казао да је слобода оно што је најдрагоцјеније у људском животу, без ње нема достојанства, нити човјек може бити достојанствен ако није слободан.

„Кад човјек има слободу и кад има достојанство задобијено и обезбијеђено слободом, онда он може и да се психички интегрише у заједницу, да буде члан заједнице на здрав, нормалан и благословен начин. Из те здраве интеграције рађају се здрави, благословени међуљудски односи људи који су слободни и достојанствени. Ти међуљудски односи које ми изграђујемо једни са другима је једино што ћемо са овог простора, из овог живота да понесемо у онај свијет. Све што стекнемо у овом животу и задобијемо, сви су оставили то иза себе одлазећи из овог живота, а оно што једино понесемо то су односи које смо изградили према другима“, рекао је Владика, наводећи Христове ријечи да је основно и главно сваког хришћанина, који жели да задобије Царство небеско и да буде сличан Богу, јесте да опрости ближњем свом.

„С опроштајем долази до нормализације међусобних односа, кад човјек тражи опроштај од другог, а тај други од онога који од њега тражи, кад се међусобно измире, онда они међусобне односе издижу на вићи ниво који их неће оптерећивати кад оду из овог свијета. Наши преци који су били слободари и окупљали се у овим планинама, чувајући слободу, чували су и своје међусобне односе и због тога што су били мјера тих односа, што је била љубав и пожртвовање једних према другима то је једино омогућило да се они одрже и опстану на овим просторима“, рекао је Његово преосвештенство.

Сва техничко-технолошка достигнућа која су својствена разним временима у историји људског рода она, могу да помогну квалитетнијем свакодневном животу, али, сматра Владика Методије, не могу истински да помогну у ономе што је приоритет човјеку у овом животу.

„Када је један правник, односно законик у доба Христово, питао Њега шта треба да учини човјек да би задобио живот вјечни, Он му је рекао: Шта каже закон које су заповијести највеће? У то вријеме исти је био закон грађански и вјерски, то је био један исти закон, а он каже: Највећа заповијест је да љубиш Господа Бога свога свим срцем својим и свом душом својом, свом снагом својом и свим умом својим и да љубиш ближњега свога као самог себе. Христос њему каже: То је довољно да би се човјек спасио. Питаће се човјек у сваком времену, који сљедује за Христом, на који начин ћемо показати да ми љубимо Бога свим срцем својим, свом душом и умом и снагом својом, цјелокупним бићем својим – показаћемо тако што ћемо љубити ближњега својег кога видимо, и кроз њега ћемо пројављивати своју љубав према Богу

Кога не видимо“, бесједио је Владика будимљанско-никшићки.

Подсјетио је на ријечи апостолске да је лажа онај који каже да љуби Бога Кога не види, а да не воли брата и свог ближњег кога види.

„Мјера љубави наше према Богу јесте наш међусобни однос који смо изградили и љубав коју имамо према свом ближњем. То је једини, основни и јасан и сигуран знак наше љубави према Богу, љубав несебична, пожртвована према ближњему“, поручио је Преосвећени Епископ, додавши да човјек није по природи и својој суштини није извор зла, није за то назначен.

„Сваки човјек је боголик и створен за однос и дијалог са Богом и за живот у Царству небеском. Увијек морамо знати да коријен сваког зла јесте од нечастивог и нечистих сила под чији утицај потпадају људи који не страже довољно над собом и над својим мислима. Ако су нам мисли добре, онда ћемо увелико завршити основни задатак духовни, а то је да имамо добре ријечи и добра дјела, а онда ћемо бити способни да будемо истински сљедбеници Христови као што је био и Свети великомученик Прокопије.

Сви који су страдали за Христа увијек су знали овај основни духовни закон и нису се љутили на оне који су им зло наносили и мучили их. Угледајући се на Христа Који је говорио са крста, распет, обраћајући се свом Оцу небеском: Оче, опрости им јер не знају шта раде. Дакле, сви ми хришћани да се угледамо на оне који су тим путем ишли., и на претке наше до данашњег дана и да се потрудимо да, макар, најмањи дио од тог основног, дивног, небеског духовног закона испунимо“, навео је Владика Методије.

Освештан је и преломљен славски колач и жито.

Потом је одржан црквено-народни сабор са пригодним програмом. Заједничарење је настављено уз трпезу братске љубави, а домаћин храмовне славе било је братство Зиндовићи.

mitropolija.com